

Barry Smit

OOG VOOR DE VOGELS

Het begon dit voorjaar met de hop, aan de rand van de Maasduinen. Ik zat in de auto, achter een haag, en observeerde een gepensioneerd kunsthandelaar in zijn woonboerderij. Die hop vloog zo mijn beeld in, de vlammeende oranje kuif half overeind, landde een meter of twintig voor mij, begon rustig over de grond te lopen en pikte met een lange snavel in de bodem. Een paar tellen later zag ik dat er een meter of tien verderop nog eentje in het gras zat. Plotseling vlogen ze op, dansten vlinderachtig door de lucht en verdwenen achter een struik. Terwijl ze vlogen zag ik ook pas hoe mooi de zwart-witte tekening op de vleugels was. Ik ben 's nachts thuis meteen gaan zoeken en ontdekte dus dat het een hop was, een vogel die 's winters in Afrika zit en in de lente naar het noorden vliegt, maar meestal niet verder dan Frankrijk. Dit stel was 'doorgeschoten', zoals vogelaars dat noemen. De volgende dag kocht ik het *Handboek Vogels van Nederland*, een betere verrekijker (de Bynolyt Buzzard II, sowieso een nuttige investering), Moleskine-schetsboekjes en een set goede potloden. Ik heb altijd goed kunnen tekenen.

Hier, aan de rand van de duinen, zag ik de afgelopen dagen vooral houtduiven, meesjes, merels, vinken en roodborstjes. Best voor-spelbaar. Gisteren kon ik een gaai een tijdje volgen, een mooie, al maken ze wat veel lawaai wanneer ze je als indringer in hun gebied beschouwen. Maar ik hoop toch altijd op een verrassing. Een duinpieper heb ik hier nog niet gezien. Of een koperwiek.

De auto staat op het parkeerterrein van Hotel Sans Souci. Ik loop met mijn rugtas richting de Eeuwigelaan en sla het zandpaadje in

dat achter de villa's langs loopt. Na zo'n vijfhonderd meter, net voorbij het Jachtpad, verlaat ik de wandelroute, klim over een duin en ga erachter op een omgevallen boom zitten. Buiten het blikveld van eventuele passanten, maar met zicht over het duin heen op het huis van Den Hollander. Het is licht bewolkt, dat kijkt wel zo prettig. Ik hoor vooral merels en af en toe wat gekwetter, waarschijnlijk van vinken. In het onderscheiden van de geluiden ben ik nog niet sterk, daar ga ik binnenkort meer werk van maken. Elke dag even oefenen achter de computer.

Den Hollander komt in zijn ochtendjas naar beneden, op dezelfde tijd. Hij zet koffie voor zichzelf, vult de waterkoker om thee voor zijn vrouw te maken en laat het oventje voorverwarmen. Via de keukendeur wandelt hij om het huis naar de poort om het *Financieele Dagblad* en het *Noordhollands Dagblad* uit de bus te pakken. De deur laat hij op een kier. Als hij de hoek omslaat naar de oprit, moeten we over het hek springen, de tuin oversteken en naar binnen. Opletten dat we geen gras- of zandsporen bij de drempel achterlaten, die hij zou kunnen zien als hij terugkomt. Nadat Den Hollander zijn kranten heeft gepakt, schenkt hij zijn koffie in en maakt thee voor zijn vrouw, die een paar minuten later in haar ochtendjas naar beneden komt. Ze geeft hem een kus, streelt zijn rug en gaat aan de bar zitten.

Naast mij hoor ik iets in een boom, en als ik langzaam mijn hoofd draai, zie ik op een meter of vijf een kleine boomklever tegen een stam staan. Hij roept *thuwiet thuwiet* en loopt een stukje omhoog, de oranjegele borst tegen de schors gedrukt. Dit is een meevaller. Niet zeldzaam, maar je ziet ze hier niet iedere dag. Het bolletje kijkt me aan en schiet weg, de begroeiing in. Ik maak een aantekening en een eenvoudige schets, die ik uitwerk omdat ze toch nog even zitten te ontbijten.

Tot half elf lezen ze de kranten en ontbijten ze. Dan gaat hij naar boven om zich te douchen en aan te kleden en doet zij haar ochtendjas uit om in haar pyjama voor de tv mee te doen met *Nederland in Bewe-*

ging, dat ze heeft opgenomen. Tot elf uur bellen ze niet, worden ze niet gebeld en komt er niemand aan de deur. Mocht de postbode een pakje hebben en geen gehoor krijgen, komt hij niet verder dan het hek, geen risico. Een paar keer ging kort na elven de telefoon, steeds was het voor haar. Waarschijnlijk een vriendin of haar dochter, die in Portugal woont. We moeten uiterlijk 10.45 uur weer vertrokken zijn, maar voor de zekerheid zullen we de telefoons verzamelen en buiten hun bereik houden.

Ik blader door mijn schetsboekje en het valt mij op hoe snel mijn tekeningen beter worden. Vooral de rondingen en de snavels gaan mij steeds beter af, het arceren ook. Als ik nog een keer de kijker op het huis richt, zie ik voor het eerst dat ze aan een boom achter in de tuin een vogelhuisje hebben gehangen, met de opening naar het westen, zoals het hoort. Een klassiek model, voor de koolmezen in het voorjaar. Slordig dat ik dat nu pas zie.

Boven meteen duidelijk maken dat we weten dat er zwart geld in huis is. Als ze niet meewerken, direct de boel doorzoeken. Als er geen gekke dingen gebeuren, liggen ze binnen vijf minuten in de badkamer. Prop in de mond, polsen en enkels achter de rug, klaar. Klassieke muziek hard aan, de deur uit, achterlangs vertrekken, aan het einde van het Jachtpad op de Kerkelaan de scooter pakken en rustig terug naar Amsterdam.

Ik zou ook zwaluwkastjes onder de dakrand hangen, we zitten hier vlak bij de weilanden van Bergermeer. Als je oog voor de vogels hebt, is het hier schitterend wonen.